

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 023251 19 Кж 4
Бања Лука, 03.5.2019. године

Врховни суд Републике Српске Посебно вијеће за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала састављено од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог Д.Ц., због кривичног дјела отмица из члана 142. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката П.Ј. из Б., изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 023251 19 Кв 7-п од 16.4.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 03.5.2019. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог Д.Ц., изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 023251 19 Кв 7-п од 16.4.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 023251 19 Кв 7-п од 16.4.2019. године, утврђено је да нису престали разлози за притвор према оптуженом Д.Ц., који се потврђеном оптужницом Републичког јавног тужилаштва, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала Бањалука број Т12 1 КТ 0000683 18 од 29.01.2019. године, терети да је (заједно са М.В. и Љ.В., који су у бјекству), починио кривично дјело отмица из члана 142. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 64/17, у даљем тексту: КЗ РС), уз обавезу контроле оправданости притвора по истеку свака два мјесеца од дана доношења последњег рјешења о притвору, а из притворског разлога одредбе члана 197. став 1. тачка а) Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 53/12, 91/17 и 66/18, у даљем тексту: ЗКП РС), те је одбијен, као неоснован, приједлог браниоца оптуженог да се мјера притвора замјени мјерама забране и јемством.

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавио бранилац оптуженог, адвокат П.Ј. из Б., због битне повреде одредаба кривичног поступка, те погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се оптуженом укине притвор и пусти да се брани са слободе.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Изреком побијаног рјешења, утврђено је да нису престали разлози за притвор према оптуженом Д.Ц., а из притворског разлога одредбе члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС, те је одбијен, као неоснован, приједлог браниоца оптуженог да се мјера притвора замјени мјерама забране и јемством, и на тај начин је, супротно аргументима из жалбе, отклоњена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 2. у вези са чланом 196. став 6. ЗКП РС, почињена у поступку доношења претходног рјешења првостепеног суда о притвору од 05.4.2019. године, на коју је указано рјешењем Врховног суда Републике Српске број 11 0 К 023251 19 Кж 3 од 15.4.2019. године. Ради тога су без основа аргументи из жалбе, којима се указује на недостатке у изреци побијаног рјешења, са аспекта приједлога браниоца оптуженог из поднеска од 22.3.2019. године, да се мјера притвора замјени јемством, и тиме упућује на облик битне повреде одредба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС.

Надаље, постојање основане сумње да је оптужени, починио кривично дјело за које се терети (заједно са М.В. и Љ.В.), а која је утврђена потврђивањем оптужнице Републичког јавног тужилаштва, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала Бањалука број Т12 1 КТ 0000683 18 од 29.01.2019. године, првостепени суд образлаже у побијаном рјешењу, наводећи да такав степен сумње потврђују докази приложени уз оптужницу, те докази изведени на главном претресу. Правилно је, у побијаном рјешењу, изведен закључак да предузете појединачне радње оптуженог Д.Ц., заједно са предузетим радњама Љ.В. и М.В., чине једну цјелину, да је свака појединачно описана предузета радња из чињеничног описа диспозива оптужнице резултат њихове заједничке одлуке, да исте представљају заједничке радње у извршењу кривичног дјела, што потврђује постојање основане сумње о извршењу дјела за које се оптужени Д.Ц. терети потврђеном оптужницом, као законског услова примјене мјера притвора.

Надаље, супротно жалбеним приговорима, за успостављени притворски разлог из одредбе члана 197. став 1. тачке а) ЗКП РС, дато је у побијаном рјешењу детаљно и аргументовано образложење, које овај суд у цјелости прихвата, као ваљано.

Наиме, побијано рјешење је правилно утврдило да постоји опасност од бјекства оптуженог, имајући у виду да, осим држављанства БиХ, има и држављанство РС и стално мјесто пребивалишта у Л., да је у Л. живио и даље живи са породицом – родитељима, па када се ове чињенице доведу у везу са његовим понашањем у периоду прије одређивања једномјесечног притвора (није примио позив тужилаштва за саслушање, након тога, није реализована наредба издата Судској полицији за његово довођење због тога што је непознат у мјесту ... З., коју адресу је он пријавио надлежном органу), ради чега је била расписана потјерница (по којој је лишен слободе дана 07.11.2018. године), у цијелости се потврђује правилност закључка побијаног рјешења да постоји реална опасност

од бјекства и да су испуњени законски услови за продужење притвора из разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС.

Цијенећи све наведене околности, правилно је првостепени суд, у поступку контроле оправданости притвора, у смислу одредбе члана 202. став 1. ЗКП РС, утврдио да и даље постоје разлози за притвор из одредбе члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС, а доводећи их у везу са изјашњењем оптуженог и његовог браниоца на рочишту одржаном у смислу одредбе члана 196. став 6. ЗКП РС, правилно је утврдио и дао ваљане разлоге у побијаном рјешењу, да је, у конкретном предмету, притвор нужна мјера за обезбјеђење присуства оптуженог и успјешно вођење кривичног поступка.

Из наведених разлога и на основу члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић